

Til § 6 c

Med stk. 1 indføres en frist på 10 dage til at klage over en afgørelse om aflivning truffet af politimesteren (politidirektøren). Klage sker, som det i øvrigt er tilfældet med administrative afgørelser truffet af politiet i henhold til hundeloven, til Justitsministeriet.

Når der foreslås en sådan klagefrist, skyldes det behovet for, at sager af den omhandlede type afgøres hurtigt. Hunden må i disse tilfælde antages at udgøre en fare for sine omgivelser, og den kan efter omstændighederne være bragt i en hundepension eller lignende, indtil endelig afgørelse er truffet.

Hvis Justitsministeriet ikke har modtaget en klage inden udløbet af klagefristen, kan politiet lade hunden aflive. Det forudsættes således, at der i disse tilfælde er en tæt kontakt mellem politiet og Justitsministeriet med henblik på at klarlægge, om der bliver klaget rettidigt over afgørelsen. Dette forhold vil blive nærmere beskrevet i en cirkulæreskrivelse til politiet.

Det er udtrykkeligt fastsat, at klagefristen forlænges til førstkommande hverdag, hvis fristen udløber en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag.

Det fremgår af stk. 2, at rettidig klage har opsættende virkning. Hunden kan således først aflives, når klagefristen er udløbet, uden påklage er sket, eller når Justitsministeriet har stadfæstet den truffe afgørelse om aflivning. Hvis besidderen samtykker i aflivningen, vil aflivning naturligvis kunne foretages straks.

Justitsministeriet har dog mulighed for at bestemme, at klage ikke skal have opsættende virkning. Det forudsættes, at denne adgang anvendes i meget begrænset omfang, f.eks. i den situation, hvor en hund er så farlig, at den ikke på forsvarlig vis kan anbringes i en hundepension, og den derfor må aflives før udløbet af klagefristen, eller før klagesagen er færdigbehandlet.

Det bemærkes, at en hund, der lider – f.eks. som følge af deltagelse i en hundekamp – vil kunne aflives for at undgå unødigt, alvorlig lidelse for hunden i overensstemmelse med bestemmelserne herom i dyreværnslovens kapitel 4.

Det følger af hundelovens ordning, at også de øvrige afgørelser, som træffes af politiet efter loven, kan påklages til Justitsministeriet. For sådanne afgørelser gælder ingen klagefrist.

Til § 6 d

I § 6 d foreslås indført et udtrykkeligt forbud mod afholdelse af hundekampe.

Formålet med bestemmelsen er at tydeliggøre, at afholdelse af hundekampe er forbudt, og at afholdelse heraf kan straffes.

Kendetegnende for hundekampe i bestemmelsens forstand er typisk, at der er tale om mere organiserede slagsmål mellem hunde, f.eks. med henblik på foranstaltning af væddemål om, hvilken hund der vinder.

Personer, der som ejer eller besidder har ladet en hund deltage i en hundekamp, og personer, der har afholdt hundekampe, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år, jf. § 12, stk. 3, som affattet i forslagets § 1, nr. 6.

Ikke kun den, der afholder eller lader sin hund deltage i en hundekamp, vil kunne straffes. Således vil f.eks. også den, der har deltaget i planlægningen af en hundekamp, kunne straffes.

Den, der overtræder forbudet mod afholdelse af hundekampe vil ligeledes kunne frakendes retten til at beskæftige sig personligt med hunde, jf. den foreslåede bestemmelse i § 12 a, stk. 1, nr. 3-4. Efter omstændighederne vil vedkommende tillige kunne frakendes retten til at beskæftige sig med dyr efter bestemmelsen i dyreværnslovens § 29 om frakendelse af retten til at beskæftige sig med dyr på grund af mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af den pågældende hund.

Til nr. 4

Ændringen af § 12, stk. 1, er i det væsentlige en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede ændring af § 6, herunder navnlig at der efter den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 2, nu også kan gives pålæg om, at hunden skal føres i snor. Endvidere foreslås underretningspligten i § 6, stk. 6, som affattet ved ændringslovens § 1, nr. 2, strafsanktioneret.

Til nr. 5

I stk. 3 foreslås det, at personer, der som ejer eller besidder har ladet en hund deltage i en hundekamp, og personer, der har planlagt eller afholdt hundekampe, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget pkt. 4.5, vil tiltale være at rejse efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, 2. pkt., såfremt der foreligger et egentligt tilfælde af dyremishandling. Efter denne bestemmelse skal der som udgangspunkt idømmes fængselsstraf.

Efter stk. 4 straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel i indtil 6 måneder den, der beskæftiger sig personligt med hunde, uanset at vedkommende er frakendt retten hertil efter den foreslåede bestemmelse i § 12 a, stk. 1, nr. 1-4, som affattet i forslagets § 1, nr. 6.

Efter stk. 5 straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel i indtil 4 måneder den, der med kendskab til, at en person er frakendt retten til